

HOMILIA A L'ORDENACIÓ SACERDOTAL DE JEAN MARIE NGUELE

Catedral de Menorca 10 d'octubre de 2020

Estimat Jean Marie:

Esteim celebrant amb gran goig la teva ordenació sacerdotal. La nostra Església de Menorca s'alegra de comptar amb un nou sacerdot per al seu servei. A mi, com a pastor d'aquesta Església, la teva ordenació m'ompl de consol i d'esperança, perquè des d'avui comptaré amb un col·laborador més per anunciar Jesucrist i per guiar la comunitat cristiana. Som pocs els obrers d'aquesta vinya de Menorca i la tasca és gran. Gràcies per la teva disponibilitat per acollir la crida de el Senyor i per la teva valentia per comprometre tota la teva vida al servei de l'Evangeli.

Consagrat: L'Esperit sobre mi

Les paraules d'Isaïes que hem escoltat a la primera lectura ens ajuden a entendre el que succeirà en aquesta celebració. Com sabem, són unes paraules que Jesús es va aplicar a si mateix un dissabte a la sinagoga del seu poble, Natzaret. En elles destaca sobretot la presència de l'Esperit sobre el profeta: "*L'Esperit del Senyor reposa damunt meu, perquè el Senyor m'ha ungit*". Això és el més important de tot el que succeirà avui. Per la imposició de les meves mans i la pregària de l'Església, l'Esperit de Déu vindrà sobre teu i et transformarà totalment, fent-te partícip del sacerdoti de Crist. El Pare t'ungeix avui amb la força de l'Esperit concedint-te el gran do de poder ser ministerialment sacerdot de Jesucrist, participant de l'ésser i de la missió del Fill de Déu. Mai ens sorprendrem prou davant aquest misteri de gràcia i mai ens cansarem d'agradir aquest do irrevocable del Pare Déu. Des d'avui seràs sacerdot per sempre, "*in aeternum*". Res podrà anul·lar el do que el Senyor t'atorga avui, la seva gràcia sanadora.

Això exigeix de la teva part una resposta generosa, buscant en tot moment ser fidel al do rebut. Hem demanat a l'oració inicial que el Senyor et concedeixi perseverar perquè en el teu ministeri i en la teva vida busquis només "*la vostra glòria en Crist*" (or. Col·lecta). I d'aquí a uns moments et demanaré si vols unir-te cada dia més a Jesucrist, gran sacerdot, i tu respondràs que sí, amb la gràcia i l'ajuda de Déu. Aquesta serà la teva vida: avançar en el camí cap a la santedat desenvolupant la gràcia que avui reps i unint tot el teu cor i la teva ànima a Jesucrist sacerdot. En un recés que vam fer aquest estiu, reflexionàvem sobre la dignitat del sacerdoti a la llum d'alguns texts de Sant Joan d'Àvila, en els quals ens recordava la gran exigència de santedat: "*Som reliquiaris de Déu -deia-, casa de Déu, i també podríem dir, criadors de Déu; i a tots aquest noms convé gran santedat*" (Pláticas sacerdotals, 1).

Enviat: a portar la bona notícia

Unida a la consagració es troba la missió. Si l'Esperit ve a tu és per enviar-te, per posar-te en camí, per moure't a anunciar l'Evangeli. Recorda el text d'Isaïes: el *Senyor "m'ha enviat a portar la bona nova als desvalguts, a curar els cors adolorits"*. És un gran privilegi poder participar de la missió de Jesús, de l'encàrrec que el Pare li ha fet. Hem escoltat en l'Evangeli que Jesús atorga l'Esperit als deixebles i, a continuació, els envia perquè continuïn la seva missió: *"com el Pare m'ha enviat a mi, us envio jo"*. Avui el Senyor t'envia a tu *"per anunciar i realitzar pel món sencer l'obra de la salvació"* (orac. Consecratòria).

És molt important que compreguis bé que aquesta missió només es pot dur a terme en comunió amb tota l'Església i, de manera particular, amb els altres preveres. El Senyor no ens envia en solitari sinó en grup, com a comunitat. Per això al mateix temps que rebràs l'Esperit del Senyor, quedaràs incorporat al col·legi dels preveres, com a col·laborador estret del teu Bisbe. Perquè l'anunci de l'Evangeli sigui fecund, caldrà que treballis al costat dels teus companys sacerdots, buscant sempre la unió i la concòrdia, *"amb un sol cor i una sola ànima"* (Ac 4, 32).

Enviat a aquesta Església de Menorca

Seràs sacerdot per a tota l'Església i per a la humanitat sencera, però la teva missió es concreta al servei d'aquesta Església de Déu que camina a l'illa de Menorca. Estic convençut que el Senyor ha anat guiant la teva vida i t'ha anat conduint per camins diversos fins aquí. Des del teu Camerun natal vas arribar fa sis anys a Menorca, després de passar un breu temps a Madrid. Aquí has trobat una Església que t'ha acollit i que ara agraeix la teva voluntat de servir-la. Sé que estimes a aquesta Església i tinc confiança en què la serviràs amb totes les teves forces.

No has d'oblidar mai que el principal servei que pots prestar és estimar. Com sant Agustí recorda, la tasca de pastor consisteix, sobretot, en estimar el ramat, que *"sigui ofici d'amor pasturar el ramat de el Senyor"* (In Iohannis Evangelium, 123,5). La segona lectura que hem escoltat demanava als preveres ser pastors del ramat a imitació de Jesucrist, el suprem pastor, i governar-lo de bona gana, amb generositat i convertint-nos en models per al ramat. Serà precís que cuidis molt la teva formació intel·lectual, humana i pastoral, per a poder oferir un millor servei a tots. Serà fonamental que visquis una vida espiritual forta, recolzada en l'oració i el tracte personal amb el Senyor. Però, per sobre de tot això, serà necessari que estimis a la gent, que respectis i vulguis a tothom, perquè trobin en el teu cor un ressò de l'amor amb què Jesucrist els estima.

I, com Ell, hauràs de dirigir aquest amor de manera especial als més febles i vulnerables. Ets ungit per proclamar als pobres l'Evangeli i anunciar-los *"l'any de gràcia de el Senyor"*. La teva proximitat als més pobres serà un signe de la teva fidelitat a

Jesucrist, del teu desig de prosseguir la seva missió. Cerca la companyia dels més petits, com va fer Jesús, dels que no poden recompensar-te ni tornar-te el favor (cf. Lc 14, 13), dels pobres, els malalts, els ancians que viuen en soledat o els joves que caminen perduts, sense trobar un sentit a la seva vida. Així podrem ser de veritat una Església samaritana, que es posa al servei de la persona humana.

Conclusió

Compta amb la nostra pregària i el nostre suport. Per dur a terme un ministeri tan gran com el que avui se't confia, necessitaràs l'oració de l'Església, perquè la tasca que se't demana no és obra dels homes sinó de Déu. I serà important, també, el suport del teu Bisbe, dels teus companys preveres i de la resta del poble de Déu. Compta amb això: amb la nostra pregària per tu i amb el nostre suport fratern. Que el Senyor premii la teva generositat i, quan un dia vingui el Suprem Pastor, et concedeixi "*la corona de glòria que no es marceix*".

HOMILÍA EN LA ORDENACIÓN SACERDOTAL DE JEAN MARIE NGUELE

Catedral de Menorca, 10 de octubre de 2020

Querido Jean Marie:

Estamos celebrando con gran gozo tu ordenación sacerdotal. Nuestra Iglesia de Menorca se alegra de contar con un nuevo sacerdote para su servicio. A mi, como pastor de esta Iglesia, tu ordenación me llena de consuelo y de esperanza, porque desde hoy contaré con un colaborador más para anunciar a Jesucristo y para guiar la comunidad cristiana. Somos pocos los obreros de esta viña de Menorca y la tarea es grande. Gracias por tu disponibilidad para acoger la llamada del Señor y por tu valentía para comprometer toda tu vida al servicio del Evangelio.

Consagrado: El Espíritu sobre mí

Las palabras de Isaías que hemos escuchado en la primera lectura nos ayudan a entender lo que sucederá en esta celebración. Como sabemos, son unas palabras que Jesús se aplicó a sí mismo un sábado en la sinagoga de su pueblo, Nazaret. En ellas destaca sobre todo la presencia del Espíritu sobre el profeta: “El Espíritu del Señor está sobre mí, porque el Señor me ha ungido”. Esto es lo más importante de todo lo que sucederá hoy. Por la imposición de mis manos y la oración de la Iglesia, el Espíritu de Dios vendrá sobre ti y transformará todo tu ser, haciéndote partícipe del sacerdocio de Cristo. El Padre te unge hoy con la fuerza del Espíritu concediéndote el gran don de poder ser ministerialmente sacerdote de Jesucristo, participando del ser y del misión del Hijo de Dios. Nunca nos sorprenderemos lo suficiente ante este misterio de gracia y nunca nos cansaremos de agradecer este don irrevocable del Padre Dios. Desde hoy será sacerdote para siempre, “in aeternum”. Nada podrá anular el don que el Señor te otorga hoy, su gracia sanadora.

Esto exige de tu parte una respuesta generosa, buscando en todo momento ser fiel al don recibido. Hemos pedido en la oración inicial que el Señor te conceda perseverar para que en tu ministerio y en tu vida busques solamente “tu gloria en Cristo” (or. colecta). Y dentro de unos momentos te preguntaré si quieres unirme cada día más a Jesucristo, sumo sacerdote, a lo que responderás que sí, con la gracia y la ayuda de Dios. Esta será tu vida: avanzar en el camino hacia la santidad desarrollando la gracia que hoy recibes y uniendo de corazón tu alma y todo tu ser a Jesucristo sacerdote. En un retiro que hicimos este verano, reflexionábamos sobre la dignidad del sacerdocio a la luz de algunos textos de San Juan de Ávila, en los que nos recordaba la gran exigencia de santidad: “Relicarios somos de Dios –decía-, casa de Dios y, a modo de decir, criadores de Dios; a los cuales nombres conviene gran santidad” (Pláticas sacerdotales, 1).

Enviado: para dar la buena noticia

Unida a la consagración se encuentra la misión. Si el Espíritu viene a ti es para enviarte, para ponerte en camino, para moverte a anunciar el Evangelio. Recuerda el texto de Isaías: el Señor “me ha enviado para dar la buena noticia a los que sufren, para vendar los corazones desgarrados”. Es un gran privilegio poder participar de la misión de Jesús, del encargo que el Padre le ha hecho. Hemos escuchado en el Evangelio que Jesús otorga el Espíritu a los discípulos y, a continuación, los envía para que continúen su misión: “como el Padre me ha enviado, así os envío yo”. Hoy el Señor te envía a ti y te llama “para anunciar y realizar por el mundo entero la obra de la salvación” (orac. consecratoria).

Es muy importante que comprendas bien que esta misión sólo se puede llevar a término en comunión con toda la Iglesia y, de modo particular, con los demás presbíteros. El Señor no nos envía en solitario sino en grupo, como comunidad. Por eso al mismo tiempo que recibirás el Espíritu del Señor, quedarás incorporado al colegio de los presbíteros, como colaborador estrecho de tu obispo. Para que el anuncio del Evangelio sea fecundo, será necesario que trabajes junto a tus compañeros sacerdotes, buscando siempre la unión y la concordia, “con un solo corazón y una sola alma” (Hech 4, 32).

Enviado a esta Iglesia de Menorca

Serás sacerdote para toda la Iglesia y para la humanidad entera, pero tu misión se concreta al servicio de esta Iglesia de Dios que camina en la isla de Menorca. Estoy convencido de que el Señor ha ido guiando tu vida y te ha ido conduciendo por caminos diversos hasta aquí. Desde tu Camerún natal llegaste hace seis años a Menorca, después de pasar un breve tiempo en Madrid. Aquí has encontrado una Iglesia que te ha acogido y que ahora agradece tu voluntad de servirla. Sé que amas a esta Iglesia y tengo confianza en que la servirás con todo tu ser.

No debes olvidar nunca que el principal servicio que puedes prestar es amar. Como san Agustín recuerda, la tarea del pastor consiste, sobre todo, en amar al rebaño, “sea oficio de amor apacentar el rebaño del Señor” (*In Iohannis Evangelium*, 123,5). La segunda lectura que hemos escuchado pedía a los presbíteros ser pastores del rebaño a imitación de Jesucristo, el supremo pastor, y gobernarlo de buena gana, con generosidad y siendo modelos para el rebaño. Será necesario que cuides mucho tu formación intelectual, humana y pastoral, para prestar mejor servicio a todos. Será fundamental que vivas una vida espiritual fuerte, apoyada en la oración y el trato personal con el Señor. Pero, por encima de todo esto, será necesario que ames a la gente, que respetes y quieras a todos, para que encuentren en tu corazón un eco del amor con que Jesucristo les ama.

Y, como Él, tendrás que dirigir este amor de manera especial a los más débiles y vulnerables. Eres ungido para proclamar a los pobres el Evangelio y anunciarles “el año de gracia del Señor”. Tu cercanía a los más pobres será un signo de tu fidelidad a Jesucristo, de tu deseo de proseguir su misión. Busca la compañía de los más pequeños, como hizo Jesús, de los que no pueden recompensarte ni devolverte el favor (cf. Lc 14, 13), de los pobres, los enfermos, los ancianos que viven en soledad o los jóvenes que andan perdidos, sin encontrar un sentido a su vida. Así podremos ser de verdad una Iglesia samaritana, que se pone al servicio de la persona humana.

Conclusión

Cuenta con nuestra oración y nuestro apoyo. Para llevar a cabo un ministerio tan grande como el que hoy se te confía, necesitarás la oración de la Iglesia, porque la tarea que se te pide no es obra de los hombres sino de Dios. Y será importante, también, el apoyo de tu obispo, de tus compañeros sacerdotes y del resto del pueblo de Dios. Cuenta con ello: con nuestra oración por ti y con nuestro apoyo fraterno. Que el Señor premie tu generosidad y, cuando un día venga el Supremo Pastor, te conceda “la corona de gloria que no se marchita”.